

Leto 2016 že opleta z repom. V šoli smo ga zaključili s proslavo ob dnevu samostojnosti in enotnosti, potem pa smo se družili še po razredih in si zaželeli prijetno praznovanje.

December je bil pester in ustvarjalen, saj smo se pripravljali na dobrodelno prireditev Si za ples? in sejem drobnih daril in dobrot. Oboje smo izpeljali po naših načrtih, zato smo zelo veseli in z nestrpnostjo pričakujemo nove izzive v prihajajočem letu. Srečno v letu 2017!

Trije dobri možje

Miklavž

Sveti Nikolaj je bil znan po svoji darežljivosti. V slovenščini ga imenujemo Nikolaj zlasti, kadar govorimo o njem kot o zgodovinski osebnosti, ime Miklavž pa uporabljamo, kadar govorimo o njem kot o dobrem možu, ki otroke obdaruje 6. decembra zjutraj. Miklavž je bil škof, torej je oblečen v škofovska liturgična oblačila, na glavi ima škofovsko kapo, v roki pa škofovsko palico. Spremljajo ga angeli in parklji (hudiči). Miklavž prihaja k nam peš ali tudi na saneh (ki pa jih ne vlečejo severni jeleni, pač pa po navadi konjska vprega). Običaj je, da otroci večer pred dnem sv. Miklavža nastavijo peharje, v katere jim dobri mož ponoči prinese darila.

Dedek Mraz

Anze I.K.

Dedek Mraz je mitološki dobrotnik, ki obdaruje otroke v noči iz 31. decembra na 1. januar. Vsako leto jim prinese majhno darilo npr. sadje, rokavice ali kape. Njegovi pomočniki so palčki, ki mu pomagajo dostaviti darila pravočasno. Rad ima vse otroke in med njimi ne dela razlik. Temelji na starih ruskih legendah okoli leta 1930 in naj bi bil vzrok za leden mraz. Poročen je s starko Zimo. Obleka, ki jo nosi, je slovenska, s slovenskimi vzorci na plašču ter tradicionalno polhovko na glavi. V Sloveniji je obveljalo, da živi pod Triglavom. O dedku Mrazu obstaja veliko različnih pesmic, še najbolj znana je *Siva kučma, bele brada*.

Božiček

Božiček je v reklamni akciji podjetja Coca-Cola prvič nastopil leta 1931. Oblečen je bil v rdeča škratovska oblačila z belo krzveno obrobo. Ta podoba je kmalu postala svetovni standard za Božička. Mit o Božičku se je razširil iz Amerike tudi v druge dežele sveta, zlasti preko ameriških filmov in glasbe.

V Sloveniji v preteklosti Božiček sploh ni bil znan; na božič so Slovenci praznovali dan Jezusovega rojstva. Le ponekod se je med Slovenci prijel nemški običaj, da na božič otroke obdaruje *Kristkindl*, ki so ga včasih poslovenjeno imenovali tudi Božiček.

Božiček stanuje na severnem tečaju in obdaruje otroke na božično jutro – 25. decembra. Pripelje se s sanmi, ki jih po zraku vlečejo severni jeleni. Prvi v vpregi je jelenček Rudolf.

Anze I.K.

(Povzeto po Wikipediji)

Tina Jernejc in Mia Sara Leskošek, 8. b

Dogajalo se je ...

V petek, 2. decembra, smo imeli kulturni dan, na katerem smo ustvarjali izdelke za sejem drobnih daril in dobrot. Učenci 8. b razreda smo z akrilnimi barvami poslikavali predpasnike. Nanje smo risali različne vzorce in mandale. Prvo uro smo predpasnike najprej zlikali, da smo dobili ravno površino za slikanje, nato pa smo na list papirja narisali svoje ideje. Po končani skici smo se lotili barvanja. Vsak je poslikal svoj predpasnik. Nastajali so različni vzorci: čajniki, jedilni pribori, metuljčki, slaščice ... Jaz sem narisala mandalo in jo pobarvala z zlato in modro barvo.

Dejavni smo bili vsi učenci, saj je imel vsak razred svojo zadolžitev. Šestošolci so izdelovali jajčne rezance in novoletne voščilnice, sedmošolci venčke iz blaga, ki so jih okrasili s trakovi, in svečke, osmošolci in devetošolci pa še pladnje, dišeča mila in sveče iz čebeljega voska.

Med glavnim odmorom smo odšli v jedilnico na malico, nato pa v telovadnico, kjer smo se učili ples za dobrodelno prireditev. Po vajah smo se vrnili v učilnice in nadaljevali z delom.

Kulturni dan je bil zelo ustvarjalen, naredili smo veliko lepih izdelkov, ki smo jih 15. decembra prodajali na sejmu.

Tina Jernejc, 8. b

Literarni kotiček

MOJA SESTRA

Za 1. rojstni dan sem prejela najboljšo darilo, ki si ga lahko želiš. To darilo je moja sestra, moja najboljša prijateljica in tudi največja konkurentka, Manca.

Stara je 13 let. Je zelo visoka, saj meri kar 173 centimetrov. Njeni lasje so pri glavi kostanjeve barve, konice pa so svetlejšje. Ima ravne in zelo goste lase, kar pa ji ni všeč, saj meni, da izgledajo naelektreni. Je temnejše polti. Ima sivozelene oči, krasijo pa jih goste rjave obrvi. Vsakič, ko se nasmehne, ji obraz polepšajo jamice v licih.

Po navadi je oblečena v kavbojke in majice s kratkimi rokavi pastelnih odtenkov. Najraje nosi športna oblačila in trenirke, zanjo najudobnejša obutev pa so natikači.

Obožuje italijansko hrano, vse od pice do špagetov, a kljub temu je po njenem mnenju mamina hrana najslajša.

Živi v Lokah pri Mozirju v okolici najbližjih sorodnikov. V šolo se vozi z avtobusom ali pa jo vozita oče ali mama.

Je dobra učenka, ima lepe ocene, a sama prizna, da bi morala več poslušati in sodelovati pri pouku. Njena najljubša predmeta sta angleščina in športna. Eden izmed predmetov, ki ga ne mara in ji dela največ težav, je pa fizika.

Njen največji hobi, ki ga ima namen spremeniti tudi v poklic, je nogomet. Igra za mozirski nogometni klub s fanti, na tekmah za dekliški nogometni klub Rudar in za slovensko reprezentanco U15.

Prosti čas po navadi preživlja s prijatelji ali pa na socialnih omrežjih. Poleg tega rada posluša glasbo, kolesari ali pa gleda televizijo.

Je precej vzkipljiva, saj se zelo razburi že za malenkosti, ki niso po njenem okusu. A kljub tej, ne tako lepi lastnosti, je prav darežljiva oseba, ki rada pomaga ljudem na področjih, ki jih obvlada.

Ima jasno postavljene cilje, za katere trdo dela. Včasih je pesimistična, takrat rabi veliko spodbude, da pridobi samozavest in si dopove, da ji bo uspelo. Je precej dobrohotna, saj vedno želi in privošči najboljše tudi tistim, ki jih ne mara.

Velikokrat ne premisli o posledicah svojih dejanj, torej ni ravno preudarna oseba. Ko jo kdo v kaj sili, ji je zelo težko reči ne, saj noče prizadeti te osebe. Pri tem se razkrije njena neodločnost.

Je dosti bolj družabna kot jaz, saj pozna veliko ljudi, za katere jaz še slišala nisem. Rekla bi, da je precej nehvaležna, saj velikokrat pozabi, da so na svetu ljudje, ki trpijo veliko bolj kot ona.

Mnenje drugih ljudi ji je zelo pomembno, čeprav tega ne prizna. Najbolj odprta in iskrena pa je z ljudmi, ki ji največ pomenijo.

Vem, da se nanjo lahko zanesem tudi v trenutkih, ko sva skregani, in da mi bo vedno stala ob strani, zato je ona najbolj zanesljiva oseba v mojem življenju.

Kljub temu da me prav ona zna najbolj razjeziti in se skregava vsaj trikrat na dan, srčno upam, da ima vsak v življenju svojo Manco, ki mu stoji ob strani, kakor ona meni.

Ajda Suhoveršnik, 9. b

MOJA MAMI

Moja mami je moja najboljša prijateljica in svetovalka. Zelo sem vesela, da sva tako povezani, saj veliko otrok s svojimi mamami ni.

Letos je dopolnila 50 let. Visoka je 174 centimetrov in povprečne postave. Njeni lasje so ravni, že nekaj let obarvani v svetlo barvo in postriženi v enako pričesko. Pod očali, ki jih nosi od letos, so rjave oči, ki mi vedno dajejo občutek varnosti. Obraz, ki si ga naliči le za posebne priložnosti, je ovalne oblike.

Rada ima barve zemlje, ko so bež, rjava, zelena, zato so tudi njena oblačila teh barv. Vedno je urejena in spremlja najnovejše modne trende.

Ni izbirčna, najraje pa je domače enolončnice. Po poklicu je receptorka, dela pa v BSH-ju. Po horoskopu je bik, kar daje slutiti, da je trmasta in vztrajna. Včasih hoče z glavo skozi zid. V vseh primerih se lahko zanesem nanjo, saj vem, da mi bo vedno na voljo, ko jo bom potrebovala. Moram priznati, da je zelo iznajdljiv tip človeka, saj se znajde v vsaki situaciji. Če bi jo poslali na samotni otok, bi zagotovo preživela. Hitro

se vklopi v pogovor in rada spoznava nove osebe, kar kaže na to, da je družabna. Je zelo skrbna mama, včasih celo malo preveč. Vedno poskrbi, da mi ničesar ne manjka. Na živce pa mi gre, kadar ji nekaj povem, a si tega ne zapomni, potem pa me še stokrat vpraša eno in isto stvar. Verjetno je z leti postala malo pozabljiva. Je zelo pedantna, cela vojna je, kadar ne pospravim oblačil ali pa pozabim pomiti posodo. Vse mora biti na svojem mestu. Je zelo delavna, postori tudi kakšna moška opravila. Lahko bi se reklo, da je ona glava družine. Rada preizkuša nove recepte, vedno je polna idej in je odlična kuharica. Je tudi radodarna, večkrat prispeva v humanitarne namene.

Kljub temu da mi pogosto teži in da se skregava že ob najmanjšem nestrinjanju, jo imam, z vsemi pomanjkljivostmi in nepopolnostmi, zelo rada.

Antonela Pezić, 9. a

MOJ OČE

Že odkar vem zase, sem imel v starših podporo in spodbudo. Oče mi vedno daje lep zgled, zato si tudi sam želim biti nekega dne takšen, kot je on.

Star je 55 let, visok 185 centimetrov in težak 90 kilogramov. Ima temno sive lase, ravne in na kratko postržene. Njegov obraz je svetle polti in ovalne oblike. Ima zelene, zelo jasne oči. Ker je kratkoviden, nosi korekcijska očala. Na sredini ovalnega obraza se nahaja ne prevelik nos, pod nosom pa lepo oblikovane ustnice.

Po navadi je oblečen v suknjič, hlače, srajco s kravato, zelo rad pa nosi tudi športna oblačila, kratke hlače, trenirko, majico ter športne copate. Rad se ukvarja s športom. S svojo družino živi v Mozirju. Ima pet otrok in je poročen. Po poklicu je zobozdravnik in dela v zasebni ambulanti, ki se nahaja v zdravstvenem domu v Mozirju. Zelo ga zanima vrtnarstvo, kmetijstvo, sadjarstvo ter avtomobilizem. Ima zelo malo prostega časa, a se ga vedno potrudi izkoristiti dobro in koristno.

Najraje jé domačo hrano, ki jo pripravi njegova žena – moja mama. Po navadi je to tradicionalna bosanska hrana, in sicer musaka, različne enolončnice, pite itd. Obožuje sladkarije, torte, suha peciva in rulade. Poje veliko sadja in zelenjave. Redko se odpravi v restavracije, posebej se izogiba restavracijam s hitro prehrano.

Pri svojem delu je zelo uspešen in učinkovit, v enem dnevu opravi veliko dela, tako v službi kot tudi doma. Ima veliko družino, zato mora pomagati ženi pri kuhi. Je vljuden in ljubezniv ter prijazen, saj cele dneve pomaga drugim ljudem. Rešuje jih bolečine in naredi veliko dobrega za njihovo zdravje. Hitro se vključi v pogovor in rad spoznava nove ljudi. Je veder in nasmejan; okolje, v katerem se nahaja, je vedno polno pozitivne energije. Človeka zna spraviti v dobro voljo, zato bi lahko rekli, da je duhovit in zabaven. Njegova pozitivna lastnost je njegov značaj, posebej je treba poudariti, da vedno drži besedo. Je iskren ter odkrit, saj vsakomur pove resnico, tudi če je ta slaba. Radodaren je in veliko sodeluje s humanitarnimi organizacijami. Živi

po načelu, da ko človek komu da nekaj iz srca, se mu gotovo več vrne. Tudi točnost in natančnost sta dve od njegovih pozitivnih lastnosti. Vse, kar si zastavi, tudi naredi. Na žalost je precej pozabljiv, kar je značilno za njegova leta, zato me pogosto vpraša, kje je kaj pustil.

To je moj oče, zelo ga imam rad. Je moj vzor in moja luč skozi življenje. Vedno se lahko zanesem na njega, vem, da bo ob meni, ko ga najbolj potrebujem.

Fejsal Mešić, 9. a

MOJ DEDEK

Na svojega dedka sem zelo navezana. Ime mu je Anton, kličemo pa ga največkrat Toni, Tonček ali pa kar ate. Star je 66 let. Rojstne dneve praznuje v krogu najbližjih, in sicer 13. februarja.

Je močnejše postave, vendar vztrajno hujša zaradi holesterola. Visok je približno 170 centimetrov. Njegovo sivo, kratko pristriženo pričesko vsak drugi mesec ureja moj oče. Dedi ima zguban, ovalen obraz, ki je svetle polti. Na njem so komaj opazne sive obrvi in pod njimi sivomodre prijazne oči. Na sredini obraza ima velik zaobljen nos, pod njim pa ustnice, navadno oblikovane v velik nasmešek. Kljub velikim ušesom slabo sliši.

Njegova garderoba ni nič posebnega. Pravi, da so njegove vsakdanje kavbojke zelo udobne, prav tako njegovi puloverji in srajce z ovratniki. Mama se zelo jezi, ker neprestano hodi po kuhinji obut v čevlje z gumijastim podplatom.

Živi z ženo in našo družino v Ljubiji, vendar pa še vedno rad zahaja v svoj rojstni kraj.

Pri hrani ni niti malo izbirčen, saj poje, kar je na krožniku. Za malico zelo rad je tuno s kruhom, zvečer pa ob televiziji skupaj luščiva bučnice.

Pri njem najbolj cenim delavnost, saj kljub temu da je že upokojen, servisira gasilne aparate, popravlja šivalne stroje in likalnike, prodaja v trgovini in skrbi za okolico hiše. Poleg delavnosti ga odlikuje tudi varčnost, saj ne nameni veliko denarja svojemu izgledu ali materialnim dobrinam. Je kar preudaren, saj o pomembnih odločitvah večkrat premisli, preden se dokončno odloči. Njegove šale so slabe in po navadi se jim smejiva samo midva, zato mislim, da je duhovit na nek svoj način. Zelo družaben je in zato priljubljen med vrstniki. Vsak človek pa ima tudi slabe lastnosti in ena njegovih je, da ni preveč pozoren, saj velikokrat pozabi kakšen pomemben datum, na primer rojstni dan svojih najbližjih ali pa na obletnico poroke.

Rada imam takšnega, kot je, zato si želim, da bi ostal zdrav in še zelo dolgo živel.

Klara Slemenšek, 9. B

Recepti šestošolcev za srečo

My happiness recipe

Ingredients:

a good sofa
a can of soda
some popcorn
a big TV
a dark, quiet room
my favourite film

Instructions:

Mix slowly. Enjoy your film day.

Matej Ros, 6. b

Christmas day

Ingredients:

a christmas tree
christmas lights
gifts
my family
the video game Minecraft
lots of ice cream
a snowman

Instructions:

Mix well and enjoy your Christmas day!

Karin Puljek, 6. b

My happiness recipe

Ingredients:

a sunny day
a hill
a bottle of water
my family
singing
walking

Instructions:

Mix well. Enjoy your day!

Nika Ros, 6. B

Happiness recipe

Ingredients:

water park
a sunny day
a can of Coca-cola
some good friends
Wi-fi
a phone
no parents
lots of money

Instructions:

Mix well. Enjoy your day!

Nik Drogenik, 6. b

Priporočamo

MODRI UMOR

Knjiga Modri umor se malce razlikuje od ostalih knjig. Po naslovu sodeč bi si mislili, da bo zgodba govorila o reševanju umorov, vendar jaz zgodbe ne bi opisala tako. Pravzaprav se vse začne, ko osemnajstletni Mike Connors povzroči umor svojih staršev in za svoja dejanja krivi štiri ljudi, ki kmalu postanejo njegove žrtve. Za načrtovanje zločina si je izmislil »Modrega«. To je bil pravzaprav njegov telefon. Ker je bil Mike pameten, je znal poskrbeti, da so dokazi izginili. Misлил je, da bo z ubijanjem našel srečo, namesto nje pa je postajal vse bolj nasilen. Zgodba ima žalosten konec, saj glavna književna oseba umre, vendar pa se iz knjige naučiš, da se slabe stvari lahko zgodijo komurkoli. Mi smo tisti, ki se odločamo, kako bomo gledali nanje in kakšen vpliv bodo imele na nas.

Tina Jernejc, 8. b